

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV 2011/16/EU

af 15. februar 2011

om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113 og 115,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Medlemsstaternes behov for gensidig bistand på beskatningsområdet stiger kraftigt i takt med globaliseringen. Den voldsomme udvikling i skatteydernes mobilitet, antallet af grænseoverskridende transaktioner og internationaliseringen af de finansielle instrumenter gør det vanskeligt for medlemsstaterne at ansætte skatter korrekt. Dette stigende problem påvirker skattesystemernes funktion og resulterer i dobbeltbeskatning, hvilket i sig selv ansporer til skattesvig og skatteunddragelse, samtidig med at kontrollen stadig foregår på nationalt niveau. Det er dermed til fare for det indre markeds funktion.

(2) Det er derfor ikke muligt for den enkelte medlemsstat at forvalte sit interne skattesystem, navnlig hvad angår direkte skatter, uden at modtage oplysninger fra andre medlemsstater. For at afhjælpe de negative virkninger heraf er det tvingende nødvendigt at etablere et nyt administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes skattemyndigheder. Der er behov for instrumenter, der kan

skabe tillid mellem medlemsstaterne ved, at der indføres de samme regler, forpligtelser og rettigheder i alle medlemsstater.

(3) Der bør derfor anvendes en fuldstændig ny tilgang baseret på et nyt regelsæt, der bemyndiger medlemsstaterne til at samarbejde effektivt på internationalt plan med henblik på at afhjælpe de negative virkninger af den stigende globalisering på det indre marked.

(4) Set i dette lys indeholder det gældende rådsdirektiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier ⁽³⁾ ikke længere de foranstaltninger, der er behov for. Dets betydelige svagheder er behandlet i en rapport af 22. maj 2000 fra Rådets ad hoc-gruppe for skattesvig og senest i Kommissionens meddelelse af 27. september 2004 om forebyggelse og bekæmpelse af erhvervmæssig og finansiell uredelighed og Kommissionens meddelelse af 31. maj 2006 om det nødvendige i, at der udvikles en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig.

(5) Direktiv 77/799/EØF selv med senere ændringer er blevet til under andre forhold end dem, der kendetegner de nuværende krav på det indre marked og kan ikke længere opfylde de nye krav til det administrative samarbejde.

(6) På grund af de mange og omfattende tilpasninger, der skal foretages af direktiv 77/799/EØF, vil det ikke være tilstrækkeligt til at opfylde de ovenfor beskrevne mål blot at ændre det. Direktiv 77/799/EØF bør derfor ophæves og erstattes af en ny retsakt. En sådan retsakt bør gælde for direkte skatter og indirekte skatter, der endnu ikke er omfattet af anden EU-lovgivning. Dette nye direktiv anses i den forbindelse for at være det rette instrument til at sikre et effektivt administrativt samarbejde.

⁽¹⁾ Udtalelse af 10.2.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 16.7.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15.

- (7) Dette direktiv bygger på resultaterne fra direktiv 77/799/EØF, men fastlægger klarere og mere præcise regler for det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, når det er nødvendigt for at opnå et bredere administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne, især om udveksling af oplysninger. Klarere regler skulle også gøre det muligt især at dække alle juridiske og fysiske personer i Unionen og tage hensyn til det stadig større antal juridiske ordninger, herunder ikke alene traditionelle ordninger som f.eks. truste, stiftelser og investeringsfonde, men også alle nye instrumenter, som eventuelt oprettes af skatteborgere i medlemsstaterne.
- (8) Der bør være mere direkte kontakt mellem de af medlemsstaternes lokale eller nationale kontorer, der står for det administrative samarbejde, mens hovedreglen er, at al kommunikation foregår via de centrale forbindelseskontorer. Den manglende direkte kontakt resulterer i manglende effektivitet, dårlig udnyttelse af de administrative samarbejdsordninger og langsom kommunikation. Kontakten mellem tjenesterne bør derfor gøres mere direkte, så samarbejdet kan blive hurtigere og mere effektivt. Tildelingen af kompetence til forbindelsesafdelingerne bør underlægges de nationale bestemmelser i de enkelte medlemsstater.
- (9) Medlemsstaterne bør udveksle oplysninger om konkrete tilfælde, hvis en anden medlemsstat anmoder om det, og bør foretage de nødvendige undersøgelser for at tilvejebringe disse oplysninger. Det er meningen, at standarden »forventet relevans« skal muliggøre udveksling af oplysninger om skatteanliggender i den størst mulige udstrækning, men samtidig præcisere, at det ikke står medlemsstaterne frit for at benytte såkaldte »fishing expeditions« eller at anmode om oplysninger, der højst sandsynligt ikke er relevante for en given skatteydners skatteanliggender. Selv om artikel 20 i dette direktiv indeholder proceduremæssige krav, skal disse bestemmelser fortolkes bredt for ikke at hindre en effektiv udveksling af oplysninger.
- (10) Det erkendes, at obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger uden forhåndsbetingselser er den mest effektive måde at foretage en korrekt vurdering af beskatning i grænseoverskridende situationer og bekæmpe svig på. Med henblik herpå bør der derfor følges en trinvis fremgangsmåde, der starter med automatisk udveksling af tilgængelige oplysninger vedrørende fem kategorier, og som tager de relevante bestemmelser op på ny efter en rapport fra Kommissionen.
- (11) Spontan udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne bør også styrkes og fremmes.
- (12) Der bør fastlægges tidsfrister for fremsendelse af oplysninger i henhold til dette direktiv for at sikre, at udvekslingen af oplysninger sker rettidigt og dermed er effektiv.
- (13) Det er vigtigt at tillade, at embedsmænd fra en medlemsstats skattemyndigheder kan opholde sig på en anden medlemsstats område.
- (14) Da den skattemæssige situation for en eller flere skattepligtige personer, der er etableret i flere medlemsstater, ofte er af fælles eller komplementær interesse, bør det være muligt for to eller flere medlemsstater at foretage samtidig kontrol af sådanne personer efter indbyrdes aftale og på frivilligt grundlag.
- (15) Eftersom der i nogle medlemsstater er lovkrav om, at en skatteyder skal informeres om beslutninger og akter, der vedrører hans skattepligt, hvilket kan medføre vanskeligheder for skattemyndighederne, hvis skatteyderen f.eks. er flyttet til en anden medlemsstat, er det ønskeligt, at skattemyndighederne i sådanne tilfælde kan anmode de kompetente myndigheder i den medlemsstat, skatteyderen er flyttet til, om samarbejde.
- (16) Feedback om de sendte oplysninger vil fremme administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne.
- (17) Samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen er nødvendigt med henblik på løbende undersøgelse af samarbejdsprocedurer og udveksling af erfaringer og bedste praksis på de pågældende områder.
- (18) Det er vigtigt for at sikre et effektivt administrativt samarbejde, at de oplysninger og dokumenter, der tilvejebringes i henhold til dette direktiv, også kan anvendes til andre formål af den medlemsstat, der har modtaget dem, dog med de restriktioner, der er fastlagt i dette direktiv. Det er også vigtigt, at medlemsstaterne kan videregive disse oplysninger til et tredjeland på visse betingelser.
- (19) Det skal klart defineres og begrænses, i hvilke situationer en bistandsøgt medlemsstat kan afslå at meddele oplysningerne, og der skal tages hensyn til visse private interesser, som skal beskyttes, tillige med almenvellet.
- (20) En medlemsstat bør dog ikke afslå at videregive oplysninger, fordi de ikke er af national interesse, eller fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, en anden finansiel institution, en forvalter eller en person, der handler som repræsentant eller betroet person, eller fordi oplysningerne vedrører en persons ejerskabsinteresser.
- (21) Dette direktiv indeholder minimumsregler og bør derfor ikke påvirke medlemsstaternes ret til at indgå i et bredere samarbejde med andre medlemsstater i henhold til egen national lovgivning eller inden for rammerne af bilaterale eller multilaterale aftaler, der er indgået med andre medlemsstater.

- (22) Det bør også gøres klart, at når en medlemsstat etablerer et bredere samarbejde med et tredjeland, end det samarbejde, der er omhandlet i dette direktiv, bør den ikke nægte at etablere et sådant bredere samarbejde med andre medlemsstater, der ønsker at indgå i et sådant gensidigt bredere samarbejde.
- (23) Udvekslingen af oplysninger bør ske ved hjælp af standardiserede formularer, formater og kommunikationskanaler.
- (24) Det administrative samarbejdes effektivitet bør evalueres, navnlig på grundlag af statistikker.
- (25) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (26) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Unionens interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (27) Enhver udveksling af oplysninger i henhold til dette direktiv er underlagt gennemførelsesbestemmelserne til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽³⁾. Det bør dog overvejes at begrænse visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved direktiv 95/46/EF, for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i nævnte direktiv. Sådanne begrænsninger er nødvendige og forholdsmæssige i betragtning af medlemsstaternes potentielle indtægtstab og den afgørende betydning, som de oplysninger, der er omfattet af nærværende direktiv, har for effektiviteten af bekæmpelsen af svig.
- (28) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (29) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre et effektivt administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at afhjælpe de negative virkninger af den

stigende globalisering på det indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den påkrævede ensartethed og effektivitet bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Dette direktiv fastsætter de regler og procedurer, hvorefter medlemsstaterne skal samarbejde indbyrdes med henblik på at udveksle de oplysninger, som kan forudses at være relevante for administrationen og håndhævelsen af medlemsstaternes nationale love vedrørende de i artikel 2 omhandlede skatter.

2. Dette direktiv fastsætter desuden bestemmelser om elektronisk udveksling af de i stk. 1 omhandlede oplysninger samt de regler og procedurer, hvorefter medlemsstaterne og Kommissionen skal samarbejde om spørgsmål vedrørende koordinering og evaluering.

3. Dette direktiv berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af reglerne om gensidig retshjælp i straffesager. Det berører heller ikke opfyldelsen af medlemsstaternes forpligtelser til at indgå et bredere administrativt samarbejde på grundlag af andre retsakter, herunder også bilaterale eller multilaterale aftaler.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle former for skatter, der opkræves af eller på vegne af en medlemsstat eller en medlemsstats territoriale eller administrative underenheder, herunder de lokale myndigheder.

2. Uanset stk. 1 finder dette direktiv ikke anvendelse på merværdi- og toldafgifter eller punktafgifter, der er dækket af anden EU-lovgivning om administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne. Dette direktiv finder heller ikke anvendelse på obligatoriske sociale bidrag, der skal indbetales til medlemsstaten eller en underenhed i medlemsstaten eller til sociale sikringsinstitutioner, der er etableret i henhold til forvaltningsretlige bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

3. De i stk. 1 omhandlede skatter kan under ingen omstændigheder opfattes således, at de omfatter:

- a) gebyrer, f.eks. for attester og andre dokumenter udstedt af offentlige myndigheder, eller
- b) skyldige beløb af kontraktmæssig karakter, såsom betaling for almenyttige offentlige ydelser.

4. Dette direktiv finder anvendelse på de i stk. 1 omhandlede skatter, der opkræves inden for det territorium, hvor traktaterne finder anvendelse, jf. artikel 52 i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) en medlemsstats »kompetente myndighed«: den myndighed, der er blevet udpeget af medlemsstaten. Det centrale forbindelseskantor, en forbindelsesafdeling og en kompetent embedsmand anses også for at være kompetente myndigheder, når de handler i henhold til dette direktiv ved delegering i medfør af artikel 4
- 2) »centralt forbindelseskantor«: det kontor, der er udpeget som særligt ansvarligt for kontakterne til de øvrige medlemsstater med henblik på det administrative samarbejde
- 3) »forbindelsesafdeling«: ethvert kontor, som ikke er det centrale forbindelseskantor, og som er udpeget til direkte at udveksle oplysninger i henhold til dette direktiv
- 4) »kompetent embedsmand«: enhver embedsmand, der er bemyndiget til direkte at udveksle oplysninger i henhold til dette direktiv
- 5) »bistandsøgende myndighed«: det centrale forbindelseskantor, en forbindelsesafdeling eller enhver kompetent embedsmand i en medlemsstat, som fremsætter en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 6) »bistandsøgte myndighed«: det centrale forbindelseskantor, en forbindelsesafdeling eller enhver kompetent embedsmand i en medlemsstat, som modtager en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 7) »administrativ undersøgelse«: alle former for kontrol, efterprøvning og andre foranstaltninger, som foretages af medlemsstater i forbindelse med udførelsen af deres opgaver med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af skattelovgivningen
- 8) »udveksling af oplysninger efter anmodning«: udveksling af oplysninger foranlediget af en anmodning fra den bistands-

søgende medlemsstat til den bistandsøgte medlemsstat i et konkret tilfælde

- 9) »automatisk udveksling af oplysninger«: systematisk meddelelse til en anden medlemsstat, uden forudgående anmodning, af oplysninger, som er defineret på forhånd, med forud fastsatte regelmæssige intervaller. I forbindelse med artikel 8 er tilgængelige oplysninger de oplysninger i sagsakterne i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, som kan indhentes i medfør af procedurerne til indsamling og behandling af oplysninger i den pågældende medlemsstat
- 10) »spontan udveksling af oplysninger«: ikke-systematisk meddelelse på et hvilket som helst tidspunkt, uden forudgående anmodning, af oplysninger til en anden medlemsstat
- 11) »person«:
 - a) en fysisk person
 - b) en juridisk person
 - c) når der i henhold til gældende lovgivning er mulighed for det, en sammenslutning af personer, der kan udføre retshandlinger, men som ikke har status som juridisk person, eller
 - d) ethvert andet retligt arrangement uanset art og form, med eller uden status som juridisk person, der ejer eller forvalter aktiver, hvoraf der, herunder af indkomst afledt deraf, skal svares en skat, der er omfattet af dette direktiv
- 12) »elektronisk«: ved hjælp af elektronisk dataudstyr til behandling, herunder digital kompression, og lagring af data og ved anvendelse af kabel, radio eller optiske teknologier eller andre elektromagnetiske midler
- 13) »CCN-netværk«: den fælles platform, der er baseret på the common communication network (CCN), og som er udviklet af Unionen til alle elektroniske transmissioner mellem de kompetente myndigheder på told- og skatteområdet.

Artikel 4

Organisatoriske bestemmelser

- 1. Hver medlemsstat meddeler inden en måned efter den 11. marts 2011 Kommissionen, hvilken myndighed der er kompetent for så vidt angår dette direktiv og meddeler straks Kommissionen eventuelle ændringer heraf.

Kommissionen stiller oplysningerne til rådighed for de andre medlemsstater og offentliggør en liste over medlemsstaternes myndigheder i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den kompetente myndighed udpeger ét centralt forbindelseskontor. Den kompetente myndighed er ansvarlig for at underrette Kommissionen og de andre medlemsstater herom.

Det centrale forbindelseskontor kan også udpeges som ansvarligt for kontakter med Kommissionen. Den kompetente myndighed er ansvarlig for at underrette Kommissionen herom.

3. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan udpege forbindelsesafdelinger med et ansvarsområde, som er tillagt i overensstemmelse med dens nationale lovgivning eller politik. Det centrale forbindelseskontor er ansvarligt for at ajourføre listen over forbindelsesafdelingerne og gøre den tilgængelig for de centrale forbindelseskontorer i de andre berørte medlemsstater og for Kommissionen.

4. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan udpege kompetente embedsmænd. Det centrale forbindelseskontor er ansvarligt for at ajourføre listen over de kompetente embedsmænd og gøre den tilgængelig for de centrale forbindelseskontorer i de andre berørte medlemsstater og for Kommissionen.

5. De embedsmænd, der medvirker i det administrative samarbejde i henhold til dette direktiv, anses under alle omstændigheder for at være kompetente til dette formål i overensstemmelse med de regler, som de kompetente myndigheder fastlægger.

6. Når en forbindelsesafdeling eller en kompetent embedsmand sender eller modtager en anmodning om samarbejde eller et svar på en sådan anmodning, underretter den/han det centrale forbindelseskontor i sin medlemsstat efter de procedurer, der anvendes i denne medlemsstat.

7. Hvis en forbindelsesafdeling eller en kompetent embedsmand modtager en anmodning om samarbejde, der kræver foranstaltninger, som falder uden for det ansvarsområde, den/han har fået tillagt i overensstemmelse med den nationale lovgivning eller politik i sin medlemsstat, sender den/han straks anmodningen til det centrale forbindelseskontor i sin medlemsstat og underretter den bistandsøgende myndighed herom. I dette tilfælde begynder perioden i artikel 7 dagen efter, at anmodningen om samarbejde er fremsendt til det centrale forbindelseskontor.

KAPITEL II

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

AFDELING I

Udveksling af oplysninger efter anmodning

Artikel 5

Procedure for udveksling af oplysninger efter anmodning

Efter anmodning fra den bistandsøgende myndighed meddeler den bistandsøgte myndighed den bistandsøgende myndighed

enhver oplysning som omhandlet i artikel 1, stk. 1, som den er i besiddelse af, eller som den indhenter i forbindelse med administrative undersøgelser.

Artikel 6

Administrative undersøgelser

1. Den bistandsøgte myndighed lader foretage de administrative undersøgelser, der er nødvendige for at indhente de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5.

2. Den i artikel 5 omhandlede anmodning kan indeholde en begrundet anmodning om en specifik administrativ undersøgelse. Hvis den bistandsøgte myndighed ikke finder det nødvendigt med en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandsøgende myndighed om grundene hertil.

3. Når den bistandsøgte myndighed fremskaffer de ønskede oplysninger eller foretager den ønskede administrative undersøgelse, benytter den samme fremgangsmåde, som hvis den handlede på eget initiativ eller efter anmodning fra en anden myndighed i sin egen medlemsstat.

4. Når den bistandsøgende myndighed specifikt anmoder om det, skal den bistandsøgte myndighed fremsende originaldokumenter, forudsat at det ikke er i strid med gældende bestemmelser i den bistandsøgte myndigheds medlemsstat.

Artikel 7

Tidsfrister

1. Den bistandsøgte myndighed meddeler de i artikel 5 omhandlede oplysninger hurtigst muligt og senest seks måneder fra datoen for modtagelsen af anmodningen.

I tilfælde, hvor de pågældende oplysninger allerede er i den bistandsøgte myndigheds besiddelse, videregives de dog inden to måneder efter denne dato.

2. For visse særlige tilfælde kan den bistandsøgte og den bistandsøgende myndighed aftale andre frister end dem, der er fastsat i stk. 1.

3. Den bistandsøgte myndighed sender straks og under alle omstændigheder senest syv hverdage fra modtagelsen af en anmodning den bistandsøgende myndighed en bekræftelse af modtagelsen, så vidt muligt elektronisk.

4. Inden en måned efter modtagelsen af anmodningen underretter den bistandsøgte myndighed den bistandsøgende myndighed om eventuelle mangler ved anmodningen og om behovet for eventuelle supplerende baggrundoplysninger. I dette tilfælde begynder fristen i stk. 1 dagen efter, at den bistandsøgte myndighed har modtaget de nødvendige supplerende oplysninger.

5. Når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for den relevante tidsfrist, underretter den straks og under alle omstændigheder inden tre måneder efter modtagelsen af anmodningen den bistandssøgende myndighed om årsagerne til, at tidsfristen ikke kan overholdes, og om, hvornår den mener, den vil kunne besvare anmodningen.

6. Når den bistandssøgte myndighed ikke er i besiddelse af de ønskede oplysninger og er ude af stand til at besvare anmodningen om oplysninger eller afslår det af de grunde, der er omhandlet i artikel 17, underretter den straks og under alle omstændigheder inden en måned efter modtagelsen af anmodningen den bistandssøgende myndighed om årsagerne hertil.

AFDELING II

Obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger

Artikel 8

Anvendelsesområde og betingelser for obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger

1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat meddeler ved automatisk udveksling den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat tilgængelige oplysninger for så vidt angår beskatningsperioder fra og med den 1. januar 2014 om personer, der er hjemmehørende i den pågældende anden medlemsstat, vedrørende følgende specifikke kategorier af indkomst og kapital, sådan som de skal forstås efter den nationale lovgivning i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne:

- a) erhvervsmæssig indtægt
- b) bestyrelses honorarer
- c) livsforsikringsprodukter, der ikke er omfattet af andre EU-retsakter om udveksling af oplysninger og andre lignende foranstaltninger
- d) pensioner
- e) ejendomsret til og indtægt fra fast ejendom.

2. Inden den 1. januar 2014 underretter medlemsstaterne Kommissionen om, hvilke af de i stk. 1 anførte kategorier de har tilgængelige oplysninger om. De underretter Kommissionen om eventuelle senere ændringer heraf.

3. En medlemsstats kompetente myndighed kan meddele enhver anden medlemsstats kompetente myndighed, at den ikke ønsker at modtage oplysninger om de kategorier af indkomst og kapital, der er nævnt i stk. 1, eller at den ikke

ønsker at modtage oplysninger om indkomst eller kapital, der ikke overstiger et tærskelbeløb. Den underretter også Kommissionen herom. En medlemsstat kan anses for ikke at ønske at modtage oplysninger i henhold til stk. 1, hvis den ikke underretter Kommissionen om én eneste kategori, som den har tilgængelige oplysninger om.

4. Inden den 1. juli 2016 indgiver medlemsstaterne årligt statistikker til Kommissionen over mængden af automatiske udvekslinger og, i det omfang det er muligt, oplysninger om administrative og andre relevante omkostninger og fordele i forbindelse med de stedfundne udvekslinger og om mulige ændringer for såvel skattemyndighederne som for tredjeparter.

5. Inden den 1. juli 2017 aflægger Kommissionen rapport med en oversigt over og en vurdering af de modtagne statistikker og oplysninger med hensyn til spørgsmål såsom de administrative og andre relevante omkostninger og fordele ved automatisk udveksling af oplysninger samt praktiske forhold i tilknytning hertil. Kommissionen forelægger eventuelt et forslag for Rådet om de kategorier af indkomst og kapital og/eller de betingelser, der er fastsat i stk. 1, herunder betingelsen om, at oplysninger om personer, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, skal være tilgængelige.

Ved gennemgangen af et forslag fra Kommissionen overvejer Rådet en yderligere styrkelse af effektiviteten og funktionaliteten af den automatiske udveksling af oplysninger og en højnelse af standarden herfor med henblik på at fastsætte:

- a) at den kompetente myndighed i hver medlemsstat ved automatisk udveksling meddeler den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat oplysninger for så vidt angår beskatningsperioder fra og med den 1. januar 2017 om personer, der er hjemmehørende i den pågældende anden medlemsstat, vedrørende mindst tre af de specifikke kategorier af indkomst og kapital, der er anført i stk. 1, sådan som de skal forstås efter den nationale lovgivning i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, og
- b) at listen over kategorier i stk. 1 udvides til også at omfatte udbytte, kapitalgevinster og royalties.

6. Meddelelsen af oplysninger finder sted mindst én gang om året inden for seks måneder efter udgangen af det skatteår i medlemsstaten, i hvilket oplysningerne blev tilgængelige.

7. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 26, stk. 2, og inden de datoer, der er anført i artikel 29, stk. 1, hvordan den automatiske udveksling af oplysninger skal gennemføres i praksis.

8. Hvis medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om automatisk udveksling af oplysninger for yderligere kategorier af indkomst og kapital i bilaterale eller multilaterale aftaler, som de indgår med andre medlemsstater, meddeler de disse aftaler til Kommissionen, som stiller dem til rådighed for alle de øvrige medlemsstater.

AFDELING III

Spontan udveksling af oplysninger

Artikel 9

Anvendelsesområde og betingelser for spontan udveksling af oplysninger

1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat meddeler de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger til den kompetente myndighed i enhver anden berørt medlemsstat i ethvert af følgende tilfælde:

- a) en medlemsstats kompetente myndighed har grund til at formode, at der kan blive tale om et tab af skatteindtægter i den anden medlemsstat
- b) en skattepligtig person opnår i én medlemsstat en skattnedsættelse eller skattefritagelse, der ville medføre skatteforhøjelse eller beskatning i den anden medlemsstat
- c) forretninger mellem en skattepligtig person i én medlemsstat og en skattepligtig person i den anden medlemsstat foretages via et eller flere lande på en måde, der vil kunne indebære, at der opnås en skattebesparelse i en af disse medlemsstater eller i dem begge
- d) en medlemsstats kompetente myndighed har grund til at formode, at der er tale om en skattebesparelse som følge af fiktive overførsler af overskud inden for grupper af virksomheder
- e) der indsamles i en medlemsstat som følge af oplysninger, der er meddelt af den kompetente myndighed i den anden medlemsstat, oplysninger, som kan anvendes ved skatteansættelsen i denne anden medlemsstat.

2. Hver medlemsstats kompetente myndigheder kan ved spontan udveksling meddele de andre medlemsstaters kompetente myndigheder oplysninger, som de har kendskab til, og som kan være nyttige for de andre medlemsstaters kompetente myndigheder.

Artikel 10

Tidsfrister

1. Den kompetente myndighed, for hvilken de i artikel 9, stk. 1, omhandlede oplysninger bliver tilgængelige, meddeler disse

oplysninger til den kompetente myndighed i enhver anden berørt medlemsstat hurtigst muligt og senest en måned, efter at de blev tilgængelige.

2. Den kompetente myndighed, til hvilken oplysningerne er meddelt i henhold til artikel 9, bekræfter omgående og under alle omstændigheder senest syv hverdage efter modtagelsen, om muligt elektronisk, modtagelsen af oplysningerne over for den kompetente myndighed, der leverede oplysningerne.

KAPITEL III

ANDRE FORMER FOR ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

AFDELING I

Tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser

Artikel 11

Anvendelsesområde og betingelser

1. Efter aftale mellem den bistandsøgende og den bistandsøgte myndighed og i overensstemmelse med de bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er bemyndiget af den bistandsøgende myndighed, med henblik på at udveksle de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger:

- a) være til stede i de kontorer, hvor de administrative myndigheder i den bistandsøgte myndigheds medlemsstat udfører deres opgaver
- b) være til stede under de administrative undersøgelser, der finder sted på den bistandsøgte medlemsstats område.

Hvis de ønskede oplysninger er indeholdt i dokumentation, som den bistandsøgte myndigheds embedsmænd har adgang til, udleveres der kopi heraf til embedsmændene fra den bistandsøgende myndighed.

2. For så vidt det er tilladt i henhold til den bistandsøgte medlemsstats lovgivning, kan den i stk. 1 omhandlede aftale fastsætte, at embedsmænd fra den bistandsøgende myndighed, når de er til stede under administrative undersøgelser, kan interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter.

Afviser den person, der undersøges, at respektere de kontrolforanstaltninger, der iværksættes af den bistandsøgende myndigheds embedsmænd, betragtes dette af den bistandsøgte myndighed som en afvisning over for sidstnævnte myndigheds embedsmænd.

3. Embedsmænd, som er bemyndiget af den bistandssøgende medlemsstat og er til stede i en anden medlemsstat i medfør af stk. 1, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig fuldmagt med angivelse af deres identitet og deres officielle adkomst til at medvirke i sagen.

AFDELING II

Samtidig kontrol

Artikel 12

Samtidig kontrol

1. Når to eller flere medlemsstater aftaler at foretage samtidig kontrol på hver sit område af en eller flere personer, som er af fælles eller komplementær interesse, med henblik på at udveksle de således tilvejebragte oplysninger, finder stk. 2, 3 og 4 anvendelse.

2. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat udpeger uafhængigt de personer, den har til hensigt at indstille til samtidig kontrol. Den underretter den kompetente myndighed i de andre berørte medlemsstater om de tilfælde, den foreslår med henblik på samtidig kontrol, og begrundet sit valg.

Den angiver, inden for hvilken periode kontrollen skal finde sted.

3. Den kompetente myndighed i hver af de berørte medlemsstater beslutter, om den ønsker at deltage i den samtidige kontrol. Den bekræfter over for den myndighed, der foreslår en samtidig kontrol, at den accepterer at deltage i kontrollen, eller giver et begrundet afslag.

4. Den kompetente myndighed i hver af de berørte medlemsstater udpeger en repræsentant, som har ansvaret for at lede og koordinere kontrollen.

AFDELING III

Administrativ meddelelse

Artikel 13

Anmodning om meddelelse

1. Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en medlemsstat meddeler den kompetente myndighed i en anden medlemsstat i overensstemmelse med reglerne for meddelelse af tilsvarende akter i den bistandssøgte medlemsstat adressaten alle akter og afgørelser fra de administrative myndigheder i den bistandssøgende medlemsstat, som vedrører anvendelsen på dens område af den skattelovgivning, der er omfattet af dette direktiv.

2. Anmodninger om meddelelse skal indeholde en angivelse af genstanden for den akt eller afgørelse, der skal meddeles, adressatens navn og adresse og enhver anden oplysning, der kan bidrage til at identificere adressaten.

3. Den bistandssøgte myndighed underretter omgående den bistandssøgende myndighed om, hvordan anmodningen følges op, og oplyser navnlig datoen for, hvornår adressaten har fået meddelelse om akten eller afgørelsen.

4. Den bistandssøgende myndighed anmoder kun om meddelelse i henhold til denne artikel, når den ikke er i stand til at give meddelelse i overensstemmelse med reglerne for meddelelse af de pågældende akter i den bistandssøgende medlemsstat, eller når en sådan meddelelse ville medføre uforholdsmæssigt store vanskeligheder. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan meddele et dokument ved anbefalet brev eller elektronisk direkte til en person på en anden medlemsstats område.

AFDELING IV

Feedback

Artikel 14

Betingelser

1. Når en kompetent myndighed giver oplysninger i henhold til artikel 5 eller 9, kan den bede den kompetente myndighed, der modtager oplysningerne, om at sende feedback herom. Hvis der bedes om feedback, skal den kompetente myndighed, der har modtaget oplysningerne, med forbehold af de regler om fortrolighed med hensyn til skatteforhold og databeskyttelse, der gælder i dens medlemsstat, sende feedback til den kompetente myndighed, der har leveret oplysninger, så hurtigt som muligt og senest tre måneder, efter at resultatet af anvendelsen af de ønskede oplysninger er kendt. Kommissionen fastsætter nærmere bestemmelser om den praktiske gennemførelse efter proceduren i artikel 26, stk. 2.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder sender feedback om den automatiske udveksling af oplysninger til de øvrige berørte medlemsstater en gang om året i overensstemmelse med de praktiske ordninger, der er indgået aftale om bilateralt.

AFDELING V

Udveksling af bedste praksis og erfaringer

Artikel 15

Anvendelsesområde og betingelser

1. Medlemsstaterne undersøger og evaluerer sammen med Kommissionen det administrative samarbejde, der finder sted i henhold til dette direktiv, og udveksler de erfaringer, de har gjort, for at forbedre samarbejdet og, når det er relevant, fastsætte regler inden for de pågældende områder.

2. Medlemsstaterne kan sammen med Kommissionen udstede retningslinjer om ethvert aspekt, der måtte være nødvendigt for at kunne udveksle bedste praksis og erfaringer.

KAPITEL IV

BETINGELSER FOR DET ADMINISTRATIVE SAMARBEJDE

Artikel 16

Videregivelse af oplysninger og dokumenter

1. Oplysninger, der under en eller anden form videregives mellem medlemsstater i medfør af dette direktiv, er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der modtager dem. Sådanne oplysninger kan anvendes til administration og håndhævelse af medlemsstaternes nationale love vedrørende de skatter, der er nævnt i artikel 2.

Sådanne oplysninger kan også anvendes til ansættelse og håndhævelse af andre skatter og afgifter, der er omfattet af artikel 2 i Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger⁽¹⁾, eller til ansættelse og håndhævelse af obligatoriske sociale bidrag.

Endvidere kan de anvendes i forbindelse med retslige og administrative procedurer, som kan medføre anvendelse af sanktioner, og som indledes på grund af overtrædelse af skattelovgivningen, med forbehold af generelle regler og bestemmelser om sagsøgte og vidners rettigheder i sådanne procedurer.

2. Med tilladelse fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, der videregiver oplysninger i henhold til dette direktiv, og kun i det omfang, dette er tilladt i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den myndighed, der modtager oplysninger, er hjemmehørende, kan oplysninger og dokumenter, der modtages i henhold til dette direktiv, anvendes til andre formål end dem, der er nævnt i stk. 1. En sådan tilladelse gives, hvis oplysningerne kan anvendes til lignende formål i den medlemsstat, hvor den kompetente myndighed, der videregiver oplysningerne, er hjemmehørende.

3. Når den kompetente myndighed i en medlemsstat finder, at oplysninger, den har modtaget fra den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, kan være til nytte til de formål, der er nævnt i stk. 1, for den kompetente myndighed i en tredje medlemsstat, kan den videregive disse oplysninger til den sidstnævnte kompetente myndighed, forudsat at videregivelsen sker i overensstemmelse med de regler og procedurer, der er fastsat i dette direktiv. Den underretter den kompetente myndighed i den medlemsstat, som oplysningerne hidrører fra, om sin hensigt om at meddele en tredje medlemsstat disse oplysninger. Den medlemsstat, som oplysningerne hidrører fra, kan modsætte sig dette inden ti arbejdsdage fra modtagelsen af underretningen fra den medlemsstat, der ønsker at meddele oplysningerne.

4. Tilladelse til at anvende oplysninger i henhold til stk. 2, der er blevet fremsendt i henhold til stk. 3, kan kun gives af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor oplysningerne har deres oprindelse.

5. Oplysninger, rapporter, attester og andre dokumenter samt bekræftede kopier eller uddrag af sådanne dokumenter, som den bistandssøgte myndighed har fået kendskab til og videresendt til den bistandssøgende myndighed i henhold til dette direktiv, kan påberåbes som bevismateriale af de kompetente instanser i den bistandssøgende medlemsstat på samme måde som tilsvarende oplysninger, rapporter, attester og andre dokumenter, der er fremsendt af en myndighed i denne medlemsstat.

Artikel 17

Begrænsninger

1. En bistandssøgt myndighed i en medlemsstat giver en bistandssøgende myndighed i en anden medlemsstat de oplysninger, der er nævnt i artikel 5, på betingelse af, at den bistandssøgende myndighed har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden fare for, at dets mål bringes i fare.

2. Dette direktiv forpligter ikke en bistandssøgt medlemsstat til at foretage undersøgelser eller meddele oplysninger, hvis det ville være i strid med dens lovgivning at foretage sådanne undersøgelser eller indhente de efterspurgte oplysninger til eget brug.

3. Den bistandssøgte medlemsstats kompetente myndighed kan afslå at meddele oplysninger, når den bistandssøgende medlemsstat af retlige grunde ikke er i stand til at stille tilsvarende oplysninger til rådighed.

4. Meddelelse af oplysninger kan afslås, hvis det vil føre til videregivelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller oplysninger, hvis videregivelse ville stride mod almene interesser.

5. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed om grunden til, at anmodningen om oplysninger ikke kan imødekommes.

Artikel 18

Forpligtelser

1. Hvis en medlemsstat anmoder om oplysninger i henhold til dette direktiv, træffer den bistandssøgte medlemsstat foranstaltninger til at indhente de ønskede oplysninger, selv om denne medlemsstat ikke måtte have behov for disse oplysninger til egne skattemæssige formål. Denne forpligtelse berører ikke bestemmelserne i artikel 17, stk. 2, 3 og 4, der under ingen omstændigheder kan fortolkes således, at de gør det muligt for en bistandssøgt medlemsstat at nægte at levere oplysninger, udelukkende fordi den ikke har nogen national interesse i disse oplysninger.

(¹) EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1.

2. Artikel 17, stk. 2 og 4, kan under ingen omstændigheder fortolkes således, at de gør det muligt for en bistandsøgt myndighed i en medlemsstat at afslå at levere oplysninger, udelukkende fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, en anden finansiel institution, en forvalter eller en person, der handler som repræsentant eller betroet person, eller fordi oplysningerne vedrører en persons ejerskabsinteresser.

3. Uanset stk. 2 kan en medlemsstat nægte at videregive de anmodede oplysninger, hvis sådanne oplysninger vedrører beskatningsperioder, der går forud for den 1. januar 2011, og hvis videregivelsen af sådanne oplysninger kunne have været nægtet på grundlag af artikel 8, stk. 1, i direktiv 77/799/EØF, såfremt der var blevet anmodet herom inden den 11. marts 2011.

Artikel 19

Udvidelse af bredere samarbejde etableret med et tredjeland

Når en medlemsstat etablerer et bredere samarbejde med et tredjeland, end det samarbejde, der er omhandlet i dette direktiv, må den pågældende medlemsstat ikke nægte at etablere et sådant bredere samarbejde med enhver anden medlemsstat, der ønsker at indgå i et sådant bredere gensidigt samarbejde med den pågældende medlemsstat.

Artikel 20

Standardformularer og elektroniske formater

1. Anmodninger om oplysninger og om administrative undersøgelser i henhold til artikel 5 og de relevante svar, bekræftelser, anmodninger om supplerende baggrundsmateriale, afvisninger og afslag i henhold til artikel 7 fremsendes så vidt muligt ved hjælp af en standardformular, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 26, stk. 2.

Standardformularerne kan ledsages af rapporter, attester og andre dokumenter eller af bekræftede kopier eller uddrag af sådanne dokumenter.

2. Standardformularen i stk. 1 skal mindst omfatte følgende oplysninger, der opgives af den bistandsøgende myndighed:

- a) identiteten af den person, der undersøges eller efterforskes
- b) det skattemæssige formål med at søge oplysningerne.

Den bistandsøgende myndighed kan i det omfang, det er kendt, og i overensstemmelse med internationale udviklinger opgive navn og adresse på enhver person, der anses for at være i besiddelse af de ønskede oplysninger samt ethvert element, der kan lette den bistandsøgte myndigheds indsamling af oplysninger.

3. Spontane oplysninger og bekræftelse heraf i henhold til henholdsvis artikel 9 og 10, anmodninger om administrative meddelelser i henhold til artikel 13 og feedbackoplysninger i henhold til artikel 14 sendes ved hjælp af den standardformular, der vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 26, stk. 2.

4. Automatisk udveksling af oplysninger i henhold til artikel 8 sker ved hjælp af et standard elektronisk format, der har til formål at lette denne automatiske udveksling, og som er baseret på det eksisterende elektroniske format i medfør af artikel 9 i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger⁽¹⁾, hvilket format benyttes til alle former for automatisk udveksling af oplysninger og vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 26, stk. 2.

Artikel 21

Bestemmelser om den praktiske gennemførelse

1. De oplysninger, der meddeles i henhold til dette direktiv, leveres så vidt muligt elektronisk ved hjælp af CCN-netværket.

Om nødvendigt fastsætter Kommissionen efter proceduren i artikel 26, stk. 2, nærmere bestemmelser om den praktiske gennemførelse af første afsnit.

2. Kommissionen er ansvarlig for den udvikling af CCN-netværket, der måtte være nødvendig for at sikre udvekslingen af disse oplysninger mellem medlemsstaterne.

Medlemsstaterne er ansvarlige for den udvikling af deres systemer, der måtte være nødvendig for at sikre, at disse oplysninger kan udveksles ved anvendelse af CCN-netværket.

Medlemsstaterne afstår fra alle krav om godtgørelse af udgifter i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv, undtagen eventuelle udgifter til eksperthonorarer.

3. Personer, der er behørigt godkendt af Kommissionens sikkerhedsgodkendelsesmyndighed, har kun adgang til disse oplysninger, i det omfang det er nødvendigt for pasning, vedligeholdelse og udvikling af CCN-netværket.

4. Anmodninger om samarbejde, herunder anmodninger om meddelelser og bilag dertil, kan fremsættes på ethvert sprog, der aftales mellem den bistandsøgte og den bistandsøgende myndighed.

Anmodningerne skal kun ledsages af en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den bistandsøgte myndigheds medlemsstat i særlige tilfælde, hvor den bistandsøgte myndighed begrundet sin anmodning om en oversættelse.

⁽¹⁾ EUT L 157 af 26.6.2003, s. 38.

*Artikel 22***Særlige forpligtelser**

1. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til:
 - a) at sikre en effektiv intern koordination inden for den i artikel 4 omhandlede organisation
 - b) at etablere et direkte samarbejde med de i artikel 4 omhandlede myndigheder i de andre medlemsstater
 - c) at sikre, at det administrative samarbejde, der fastsættes ved dette direktiv, fungerer smidigt.
2. Kommissionen meddeler hver medlemsstat de generelle oplysninger om gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv, som den modtager og kan videregive.

KAPITEL V

FORBINDELSER MED KOMMISSIONEN*Artikel 23***Evaluerings**

1. Medlemsstaterne og Kommissionen undersøger og evaluerer, hvordan det administrative samarbejde, der er fastsat ved dette direktiv, fungerer.
2. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at evaluere, om det administrative samarbejde, der finder sted i overensstemmelse med dette direktiv, er effektivt med hensyn til bekæmpelse af skatteunddragelse og skatteundgåelse.
3. Medlemsstaterne sender Kommissionen en årlig vurdering af, om den automatiske udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 8 er effektiv, og de opnåede konkrete resultater. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 26, stk. 2, i hvilken form og efter hvilke retningslinjer denne årlige vurdering skal fremsendes.
4. Kommissionen opstiller efter proceduren i artikel 26, stk. 2 en liste over de statistiske oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende med henblik på evalueringen af dette direktiv.
5. Oplysninger, der videregives til Kommissionen i medfør af stk. 2, 3 og 4, skal behandles fortroligt af Kommissionen i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder for Unionens myndigheder.
6. Oplysninger, der videregives til Kommissionen af en medlemsstat i medfør af stk. 2, 3 og 4, og enhver rapport eller ethvert dokument, som Kommissionen udarbejder under anvendelse af sådanne oplysninger, kan videresendes til andre medlemsstater. Sådanne oplysninger er omfattet af tavshedspligt

og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der modtager dem.

Rapporter og dokumenter udarbejdet af Kommissionen som omhandlet i dette stykke må kun anvendes af medlemsstaterne til analyseformål, men må ikke offentliggøres eller gøres tilgængelige for andre personer eller organer uden Kommissionens udtrykkelige samtykke.

KAPITEL VI

FORBINDELSER MED TREDJELANDE*Artikel 24***Udveksling af oplysninger med tredjelande**

1. Når den kompetente myndighed i en medlemsstat fra et tredjeland modtager oplysninger, som kan forudses at være relevante for administrationen og håndhævelsen af de nationale love i den pågældende medlemsstat vedrørende de i artikel 2 omhandlede skatter, kan denne myndighed, i det omfang det tillades i medfør af en aftale med det pågældende tredjeland, videresende oplysningerne til de kompetente myndigheder i medlemsstater, der kan have gavn af disse oplysninger, og til enhver bistandssøgende myndighed.
2. De kompetente myndigheder kan under overholdelse af deres nationale bestemmelser om videregivelse af personoplysninger til tredjelande videregive de oplysninger, der indhentes i henhold til dette direktiv, til et tredjeland, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor oplysningerne har deres oprindelse, har indvilliget i, at de videregives
 - b) det pågældende tredjeland har forpligtet sig til at samarbejde, i det omfang det er nødvendigt for at indsamle bevismateriale om uregelmæssigheder eller ulovligheder i forbindelse med transaktioner, som synes at stride mod eller udgøre misbrug af skattelovgivningen.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 25***Databeskyttelse**

Al udveksling af oplysninger i henhold til dette direktiv er underlagt gennemførelsesbestemmelserne til direktiv 95/46/EF. Medlemsstaterne begrænser dog med henblik på korrekt anvendelse af nærværende direktiv rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i nævnte direktiv.

*Artikel 26***Udvalg**

1. Kommissionen bistås af et udvalg benævnt »Udvalget for Administrativt Samarbejde på Beskatningsområdet«.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

*Artikel 27***Rapport**

Hvert femte år efter den 1. januar 2013 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv.

*Artikel 28***Ophævelse af direktiv 77/799/EØF**

Direktiv 77/799/EØF ophæves med virkning fra den 1. januar 2013.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til dette direktiv.

*Artikel 29***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv med virkning fra den 1. januar 2013.

De sætter imidlertid de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 8 i dette direktiv med virkning fra den 1. januar 2015.

De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 30***Ikrafttrædelse**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 31***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. februar 2011.

På Rådets vegne

MATOLCSY Gy.

Formand